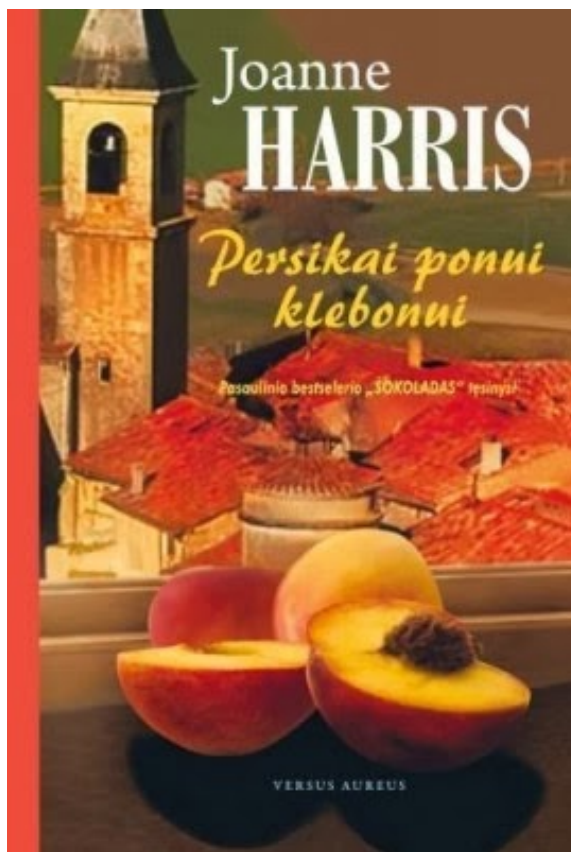

2019 metais mokyklos biblioteka gavo naujas knygas.

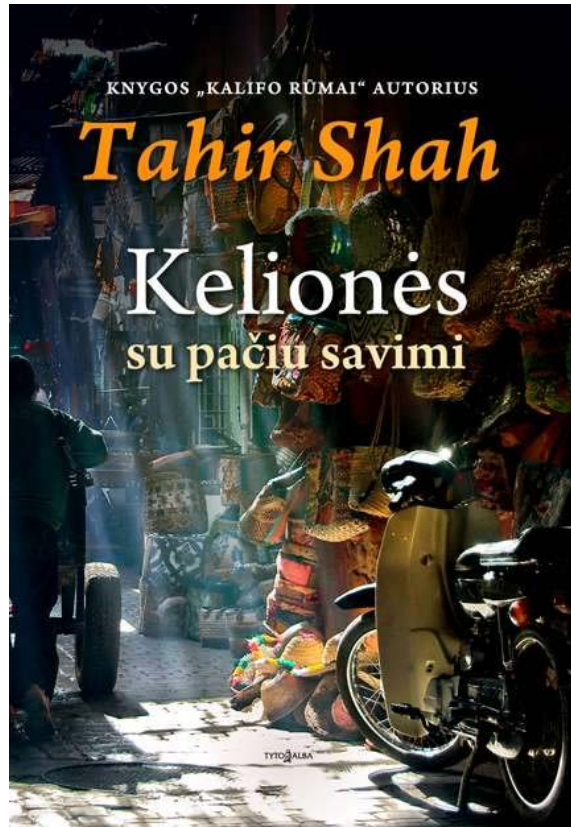
JOANNE HARRIS „Persikai ponui klebonui“

Tai trečioji „Šokolado“ ir „Ledinukų batelių“ knygų dalis (taigi, tikrai neskaitykit šios, jei neskaitėte ankstesnių). Ji gali pasirodyti silpnesnė, nepaisant to, kad jau nuo pat pirmojo puslapio jaučiasi toji magija, kurios apstu visoje Vianos Rošė istorijoje. Tačiau pradėjus skaityti šis jausmas dingsta.

Šioje knygoje Viana grįžta į Lankenę. Tik ji nebe visai tokia, kokią paliko. Čia buvęs didžiausiu priešu kunigas Frensis Reino tyliai prašo jos pagalbos, buvusi šokoladinė sudeginta, bendruomenė – susiskaldžiusi, o netoliese apsigyvenę musulmonai – nusiteikę prieš senbuvius miestelio gyventojus. Ir šį kartą bus daug sunkiau sustatyti viską į savo vietas nei tuomet, prieš aštuonerius metus. Kartais atrodo, kad taip niekas ir neišsispręs, nes įvykių pasipila tarsi iš gausybės rago. Tačiau patys paimkit knygą į rankas.

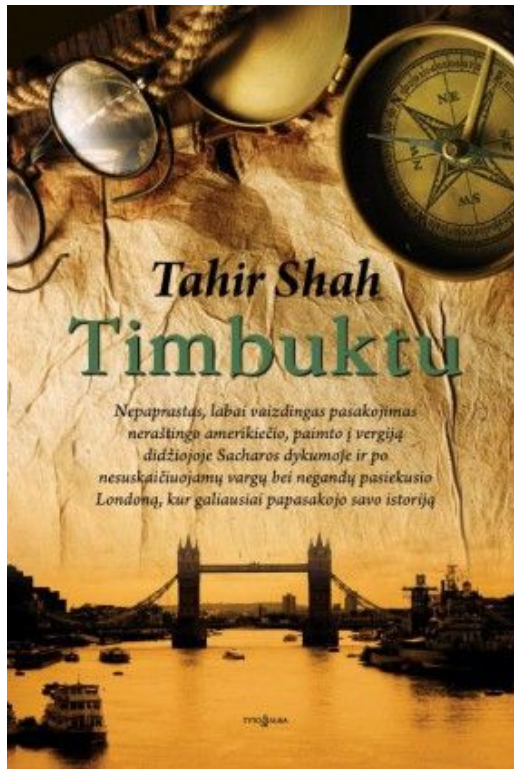
TAHIR SHAH „Kelionės su pačiu savimi“

Šios knygos istorijos atgamina tą viduje glūdintį jausmą apie kelionių atveriamas erdves. Apie keliones rašo daug kas, tačiau ne tik aprašyti tai, ką pamatei keliaudamas, bet ir perteikti jausmą, užfiksuoti kultūrinius niuansus, papasakoti istorijas, kurios tampa įtrūkimais susikurtoje realybėje, sugeba retas. T.Shahas bent jau dalyje šioje knygoje esančių istorijų tai sugeba.

Ne veltui vienas iš pasakojimų yra skirtas didžiam kelionių rašytojui-filosofui Bruce'ui Chatwinui ir cituojama mėgstama jo maurų patarlė: „Tas, kuris nekeliauja, nežino, ko vertas žmogus“. Šis posakis gana tiksliai tinka T.Shahui, kuris keliaudamas stengiasi ne tik stebėti aplinką, bendrauti su žmonėmis, bet ir fiksuoti, kaip tai keičia jo paties suvokimą apie pasaulį. „Keliavau po Afriką ir Europą, po abi Amerikas, Aziją ir dar toliau. Keliaudamas rašiau apie sutiktus žmones ir jų gyvenimo situacijas. Stebėjimas mane be galo traukė; jčiau, kaip bręstu, kaip mane, neišmanėlį, formuoja įgyjamos žinios, – net nemaniau, kad tai įmanoma. Ir juo labiau patyręs keliautojas dariausi, juo daugiau rašiau, juo įžvalgesnės darėsi mano stebėjimų išvados“, – apie savo keliones rašo T.Shahas, šioje knygoje sudėjęs istorijas, rašytas daugiau kaip dvidešimt metų. Nors pasaulis yra virtęs globaliu kaimu, kuriame galime keliauti lengviau nei bet kada anksčiau, ir ribos tarp skirtingų kultūrų vis greičiau trinasi, visgi rašytojas sugeba rasti tik tam kraštui būdingų bruožų, ir, skirtingai nuo tokių kelionių autorių kaip Billas Brysonas, kuris mėgsta cinišką humorą ir neretai iš aukšto vertina svetimas kultūras, rašo su pagarba, o jo humoras – švelnus. Jo stilius – grakštus ir lengvas, neretai poetiškas, jis nevengia ir nostalgiskų, melancholiškų potėpių.

TAHIR SHAH „Timbaktu“

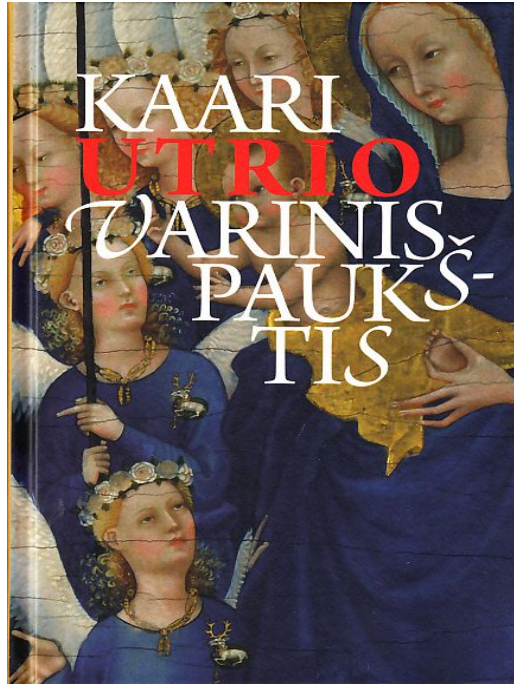
Tahiras Shahas (Tahir Shah, g. 1966 m.) – Londone gimęs anglų-afganų kilmės rašytojas, keliautojas ir dokumentinių filmų kūrėjas. Užaugęs diplomatų ir intelektualų šeimoje, 2003 metais paliko Jungtinę Karalystę ir persikėlė į Maroką, Kasablanką, kur iki šiol ir gyvena su šeima. Tahiras Shahas yra parašęs vienuolika kelionių knygų, jo filmai rodomi per National Geographic Channel, The History Channel. Lietuviškai jau išleistos jo knygos „Kalifo rūmai“ ir „Tūkstančio ir vienos nakties šalyje“.

„Knyga, kurią laikote rankose, – tai pasakojimas apie, be abejonės, vieną iš didingiausių visų laikų išlikimo istorijų“, – teigia autorius. Tahiras Shahas, sužavėjęs įvairių šalių skaitytojus autentiškais, išmintingais ir šiltais savo paties kelionių aprašymais, dabar imasi istorinio romano. „Timbaktu“ – tikra istorija paremta knyga apie „Afrikos miestą, pastatytą iš gryno aukso“, apie bergždžius keliautojų bandymus pasiekti šį miestą-svajonę ir apie žmogų, kuriam tai iš tiesų pavyko.

Šaltą 1815 metų žiemos vakarą Londono gatvėje pasirodė jaunas, neraštingas Amerikos jūreivis Robertas Adamsas, pusnuogis, mirštantis iš bado; jis tvirtino svečiavęsis pas Timbaktu karalių. Anglų lordas priglaudė jūreivį savo namuose, ir netrukus Londono aukštuomenė išgirdo stulbinamą jo istoriją. Istoriją apie beprotiškus nuotykius, kovą dėl išgyvenimo, aukso godulį ir, žinoma, meilę. Tuo metu britai ką tik buvo pradėję Amerikos koloniją, tad mintis, kad amerikietis pirmas paskelbė pasiekęs visų keliautojų išsvajotą miestą, jiems pasirodė be galo nemaloni. Britanijos privilegijuotųjų sluoksnių gyventojai susivienijo prieš nekviestą amerikietį svečią, išjuokė jo pasakojimą ir pradėjo kampaniją, skirtą jam apjuodinti, – kampaniją, kuri tęsiasi iki mūsų dienų.

„Timbaktu“ – įtaigus pasakojimas, pagrįstas tikrais išgyvenimais; Tahiras Shahas su nepakartojamu humoru, išmintimi ir aistra atgaivina anų laikų žmones persekiojusią beprotybę ir pasakoja vieną iš didžiausių visų laikų meilės istorijų.

KAARI UTRIO „Varinis paukštis“

Kaari Utrio (Kari Utrio; g. 1942 m.) – suomių rašytoja, istorikė, filosofė, populiarių romanų ir mokslinių studijų autorė. Lietuvių kalba 1998 m. išleista jos knyga „Levos dukterys“ pristatė K. Utrio kaip mokslininkę, aistringai ir argumentuotai dėstančią savo teiginius. Istoriniai rašytojos romanai pirmą kartą geriausiai perkamų Suomijos knygų sąrašuose, jie verčiami į daugelį Europos kalbų.

– *Tebūnie tavo dukra Terhen – ūkana. Tesaugo rūkais savo giminę nuo pavydžių akių ir piktos valios. Paduokite kūdikį motinai.*

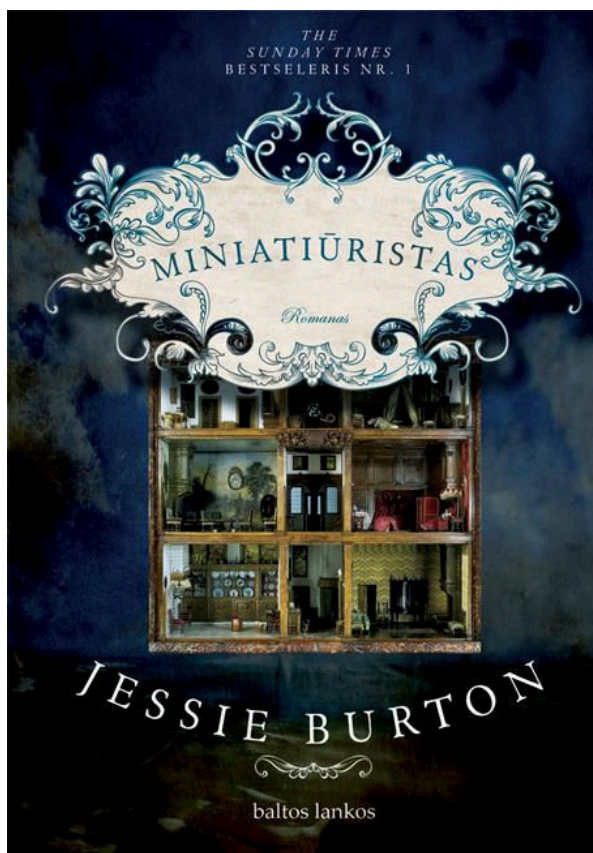
„Varinis paukštis“ – įtraukianti, spalvinga ir nepamirštama kelionė per rūsčią vienuoliktojo amžiaus Europą. Mažoji Terhen gimė ne pačiais geriausiais laikais: nors ji nepaprasta, moka sukelti vėją ir miglą, nors ji ir iš turtingos giminės, tačiau tėvai ją be didelio sielvarto atiduoda auginti giminaičiams. Ten ji sutinka Talpiją Žynį, žmogų, kuris pirmasis jai papasakojo apie užkalbėjimus ir aukojimus, apie oro ir žemės jėgas. Niūrūs laikai, karai ir suirutės, tuo metu siaubiančios kraštą, atplėšia Terhen nuo globėjų ir įmeta į kunkuliuojantį įvykių sūkurį. Mirus tėvui, Terhen iškeliauja – per Gotlandą į Kijevą, po to Konstantinopolį, vėliau ji pasiekia Vengriją ir Prancūzijos karaliaus dvarą... Istoriniai įvykiai, karai ir gaisrai, sutikti žmonės ir naujos patirtys, burtai ir tikėjimai kuria įtikinantį, tarsi gyvą ankstyvųjų viduramžių Europos paveikslą. Europos žemėlapis – lyg kilimas, patiestas po Terhen kojomis, nepaliojama žengiančiomis tolyn – iki Anglijos, kur herojės gyvenimas pasisuka nauja, stulbinančia vaga. Viduramžių brutalumas ir paslaptinumai, prietarai, magija, karo troškimas ir meilės istorija susipina romane į vieną įvykių ir minčių kamuolį, įtraukiantį skaitytoją tarsi verpetas.

ARTURO PEREZ-REVERTE "Būgno oda"

Pagrindinis romano herojus Lorencas Kuartas siunčiamas į Seviliją ieškoti hakerio, įsilaužusio į asmeninį Popiežiaus kompiuterį, išsiaiškinti, kas dedasi bažnyčioje, kuri "žudo, kad apsigintų", ir kokios paslaptys slypi už šventovės sienų ir dvasininkų sielose. Romano veiksmas vyksta Romoje, vėliau Sevilijoje, viename gražiausių pasaulio miestų, kur žūtibūtinėje kovoje susigrumia vargšas klebonas ir arkivyskupas, klestintis bankininkas ir aukštakilmė gražuolė. Kas gi tas kompiuterių piratas? Kas žudo bažnyčios vardu?

JESSIE BURTON „Miniatiūristas“

Vieną 1686-ųjų rudens dieną aštuoniolikmetė Nela pasibeldžia į prabangaus namo duris turtingiausiame Amsterdamo kvartale. Po trumpos tuoktuvių ceremonijos, įvykusios prieš mėnesį, ji atkeliavo iš kaimo, kad pradėtų naują gyvenimą kaip garsaus pirklio Johaneso Branto žmona. Nors buvo laukiama, niekas neskuba jai atidaryti durų...

Johanesas pasirodo tik vėliau ir dovanoja jai ekstravagantišką vedybų dovaną – spintelės dydžio tikslią jų namo kopiją. O įrengti ją imasi paslaptینگasis Miniatiūristas. Netrukus išaiškėja, kad mažičiai jo kūrinėliai pačiais netikėčiausiais būdais atkartoja tai, kas vyksta didžiajame name ir, rodosi, geba atskleisti ateitį. Ar Miniatiūristas laiko namo gyventojų likimą savo rankose? Ar Nelai lemta tapti jų gelbėtoja ar žlugimo architekto?

Šis nuostabus, pilnas įtampos, keliomis literatūros premijomis apdovanotas kūrinys – tai didinga meilės ir apsėdimo, išdavystės ir atpildo, tiesos ir iliuzijos istorija. „Company Pictures“ pagal šį romaną Didžiojoje Britanijoje kuria televizijos serialą.

Jessie Burton gimė 1982 m. Londone, studijavo Oksfordo universitete ir Karališkojoje centrinėje kalbos ir dramos mokykloje. Devynerius metus iki savo debiutinio romano „**Miniatiūristas**“, sulaukusio didžiulės sėkmės, dirbo aktore. Šis kūrinys išverstas daugiau kaip į 30 kalbų.

JOANNE HARRIS „Mėlynakis berniukas“

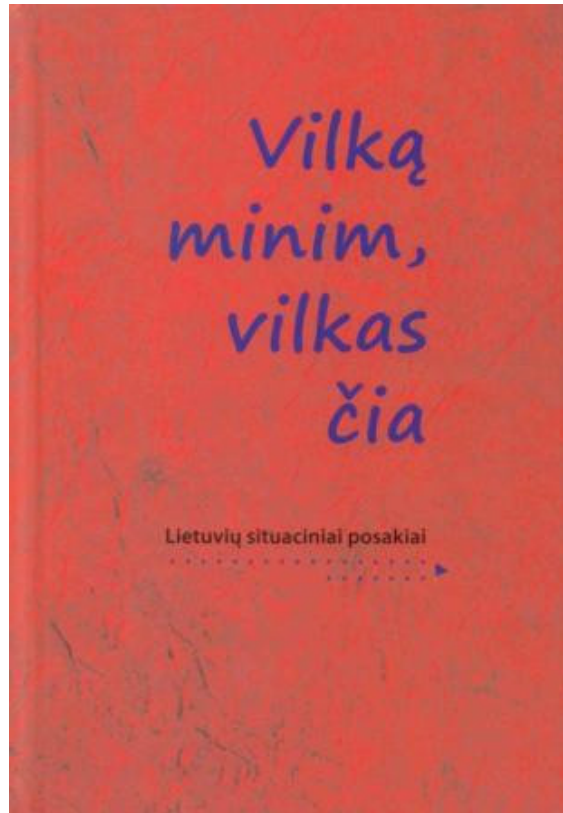

Kartą gyveno našlė su trimis sūnumis, kurių vardai buvo Juodasis, Rudasis ir Mėlynasis. Vyriausias Juodasis buvo niaurus būdo, aršus. Rudasis, vidurinis kūdikis, baikštus ir bespalvis. Tačiau motinos numylėtinis buvo Mėlynasis. Ir jis buvo žudikas.

M. B. - keturiasdešimt dvejų ligoninės darbininkas – vis dar gyvena po vienu stogu su mamyte Jorkšyro kaime. Visuomeninis jo gyvenimas virta internete, svetainėje, kurią pats sukūrė, vaikinaiblogiečiai. Čia jis tyko Albertinos, čia rezga tamsias žudymų, ypač savo motinos, dėlionės ir čia skleidžiasi kankinamų herojaus santykių istorija, išsikeroja brolių kraujo kerštas. Lašas po lašo kapsi nuodinga tiesa, slypinti yrančios pakrikusios šeimos šerdyje.

„Mėlynakis berniukas“ - sudėtingai supintas (psichologinis) trileris, kuriame išskleidžiamos gausios apsimetimo, suskilusios asmenybės ir interneto siūlomų proto žaidimų galimybės. Kvapą gniaužiančių siužeto posūkių kaskada rodo ne tik neaprėpiamą autorės išmonę, bet ir fantazijų gyvenimo, galinčio įsiveržti į realų pasaulį, žaismę bei siaubą, keliantį neišpranašajamų, visa griaušančių pasekmių.

„Vilką minim, vilkas čia. Lietuvių situaciniai posakiai“

Šioje knygoje "Vilką minim, vilkas čia. Lietuvių situaciniai posakiai" sudėti vadinamieji situaciniai posakiai yra artimi patarlėms ir ypač priežodžiams, tačiau jie vis dėlto kitokie. Jais nėra reiškiamas kokia idėja, nieko neapibendrinama, jie atsiradę kaip reakcija į bent kiek išskirtinę ar nusistovėjusias gyvensenos normas ne visiškai atitinkančią situaciją, – tai ir yra paskata juos vadinti situaciniais posakiais. Kokio pobūdžio situacija, kokia proga ar pretekstas buvo akstinas posakiui atsirasti – yra vienas iš kriterijų jų apibrėžimui ir grupavimui. Knyga "Vilką minim, vilkas čia. Lietuvių situaciniai posakiai" skiriama pirmiausia visuomenei. Knygos leidėjai tikėtusi talkos – jei suinteresuotas skaitytojas, knygoje neradęs savo krašte vartojamo šio pobūdžio posakio, jį nusiųstų į Lietuvių literatūros ir tautosakos institutą (adresu Antakalnio g. 6, Vilnius, arba elektroniniu paštu daliaz@liti.lt), būtų pasiektas dar vienas šios publikacijos tikslas.

"Svarbu ne vien pasaulio tvarka, ne vien teisingumas. Svarbu ir gražumas, kuris reiškiasi visokiais pavidalais. Iš tų pačių dalykų, matomų sąsajų žmogus vis semiasi motyvų ir vaizdų išlieti savo apmaudui, parodyti palankumą ir pasigėrėjimą, nuostabą ar nepritarimą. Pasiima iš jau kadaisekamos pasakos ar sakmės, iš kasdienės patarlės koki fragmentą, atlaužia kokią skiltelę, skaidulėlę, ir įkelia į savo situaciją, į tą valandą, tą staigą ištikusį momentą, kai norisi ar tiesiog reikia ką savaip pasakyti. Gal ne visada dailiai ir korektiškai, bet taikliai."